

Potpourri van fratsen en zware thema's

●●●○○

DE FIETSENDIEF

van MarHa!tentatief,
Theater Zuidpool
en Toneelhuis

In stadsrevue *De fietsendief* proberen vier personages het hoofd boven water te houden. De sympathieke voorstelling raakt de thema's van een grootstad wel aan, maar dringt niet door tot de kern.

JAN DE SMET

De titel doet bij cinefielen ongetwijfeld een belletje rinkelen. Inderdaad: *De fietsendief* heeft zijdelings raakpunten met *Ladri di Biciclette* ('fietsendieven'), het meesterwerk uit 1948 van de Italiaanse cineast Vittorio De Sica. Het werkstuk van het Antwerpse triumviraat is minder gelaagd en meer rechttoe rechtaan dan de film, maar het uitgangspunt is hetzelfde. De diefstal van een fiets heeft desastreuze gevolgen voor de trotse eigenaar.

In *De fietsendief* loopt het leven van vier personages door een. Iedereen worstelt om het hoofd boven water te houden. Sofie is een gedreven, bijwijlen hysterische maatschappelijk werkster. Ze moet het opnemen tegen haar diensthoofd, die de fietslessen voor vrouwelijke nieuwkomers wil wegbezuinigen. De zwaar zieke Marc is de Chinese vrijwilliger die tot lesgever gebombardeerd wordt. Abigail is een sans-papiers die in de stad probeert te overleven. Ten slotte is er de danser Igor, die aan diverse figuren gestalte geeft: dief, huisjesmelker, voyeur, gluiperd.

In het eerste deel van de voorstelling worden de personages los en zonder onderling verband naast elkaar geplaatst.

Ieder mag zijn zeg doen en de belichting verkast mee met wie het woord heeft. Dat procedé met snelle wissels en ultrakorte scènes wordt te lang aangehouden. De aandachtsboog wordt gesloopt en deze potpourri gaat op den duur vervelen. Zodra zich iets als een plot begint te ontwikkelen en duidelijk wordt dat de personages zich tot elkaar verhouden, trekt het bij.

Stereotiep

De fietsendief wil met de beste bedoelingen te veel ineens vertellen. De thema's die worden aangesneden zijn niet van de minste: armoede, assimilatie van etniciteiten versus de gefrustreerde autochtone bevol-

**Pas wanneer
iets als een plot
zich begint
te ontwikkelen,
wordt het beter**

king, de grootstedelijke problematiek. Maar de kern van de zaak blijft onderbelicht. Het heeft allemaal iets dubbels en geforceerds. Het stuk heeft de uitstraling van een sociaal-artistisch werkstuk, en lonkt met zijn hippe aankleding en losse vorm tegelijkertijd naar de doelgroep waar het jeugdtheater op aast.

De personages zijn zeer stereotiep en weinig uitgewerkt. Nogal wat blijft steken in anekdotiek en fratsen. Acteur Marc Van Eeghem is wel geestig als Antwerpse redneck.

**www.marthatentatief.be,
www.toneelhuis.be,
www.zuidpool.be.**